

«Is goedgevonden en verstaan het verzoek van den Suppliant te declineeren en te wijzen van de hand».

Hiermede is het bannissement van de Koning bestemd en tevens door mij alles gezegd, wat ik omtrent dezen geheimzinnigen deelhebber aan het komplot heb kunnen vinden.

Er blijft na dit alles echter nog recht tot de vraag: Liet deze gebeurtenis nu nog andere sporen achter dan het zeker niet gering aantal officieele berichten, waarvan wij voor dit opstel gebruik hebben gemaakt? Zijn de tooneelen, die op de Hoogstraat en Schiedamschen Dijk werden afgespeeld, ons nog bewaard door de pen van den een of anderen geschied- of letterkundige dier dagen en heeft de drukpers ons het oordeel van den tijd- en stadgenoot doen kennen omtrent het origineel of den Rotterdamschen nadruk van het «fameus libel»?

In Rotterdam zelf schijnen zich niet veel personen met de beoordeeling van dit veel gerucht makende boekje te hebben ingelaten, al is het aantal degelijke beoordeelingen van den inhoud, den aard en het doel van ons pamflet ook, in zijn geheel genomen, veel grooter dan de heer Loosjes meent. In het eerste deel zijner Apologie (1) schrijft professor Petrus Hofstede op bl. 88: «tot zulk een hoogte is de boosheid geklommen, dat men in een allergoddeloost Geschrift, waar van Nederland nooit de weerga zag, 't welk getyteld is: Aan het Volk van Nederland, de Burgers van ieder Stad ten Wapen roept, om, wanneer de kans zig opdoet, het bloed van Oranje en alle Oranje gezinden te tappen. 't Is waar de Heeren Staten hebben, zoo wyslyk, als Godvrugtig, op dat afgryslyk Boekje, 't welk door meer dan zeven kwade geesten

(1) Apologie tegen de lasterende nieuwspapieren, en andere schriften van dezen tyd, enz. Rott. 1785—1789. 3 dln. 8°.